

1. Sedí strach na návsi,
na našich ranách si,
nože svůj brousí a smůlou zakalí.
Osud nás utváří,
od zrodu do stáří,
oběť na oltáři bulvy vyvalí.
2. Pravda se utápí,
jak víra pod kápí,
jak víra pod kápí mrtvých serenád.
A dokud Tě nezlomí,
jen svého svědomí,
jen svého svědomí můžeš se bát.
- R: Eheu Quam,
mize est,
fieri
metuendo senem.
3. Osud nás utváří,
od zrodu do stáří,
pověz mi, kováři, co s tím uděláš.
Strach velký oči má,
tak ať se podívá,
do žhavý výhně, kterou prodělá.